

Література:

1. Петрушкевич К. Комунікація як проблема та проблема комунікації у сучасному світі. Редакційна колегія, Національний університет «Острозька академія», 2014. URL: http://conf-ampr.diit.edu.ua/AMPR_14/paper/download/4001/674

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-405-7-82>

ВПЛИВ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА НА РОЗВИТОК КОНФЛІКТОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПЕДАГОГА

Мухіна Л. М.

*кандидат психологічних наук,
доцент кафедри психології, філософії
та соціально-гуманітарних дисциплін*

*Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова
м. Миколаїв, Україна*

Успішність нововведень в освітній процес залежить від професійної компетентності педагогічного колективу, важливими складовими якої є конфліктологічна компетентність та професійна мобільність педагога [4].

Питанню формування компетентного майбутнього фахівця присвячена Концепція «Нова українська школа». Важливою її складовою визначено саме сучасне освітнє середовище, яке забезпечить необхідні умови, засоби і технології для навчання учнів, освітян, батьків не лише в приміщенні навчального закладу [3].

Як вид соціального середовища освітнє середовище розглядається як сукупність умов, при яких розгортається освітній процес і з якими вступають у взаємодію суб'єкти цього процесу.

Процес розвитку особистості учителя та його компетентностей в умовах освітнього середовища є досить довготривалим та поетапним.

Відповідно до моделі залученого навчання Р. Арнольда, який досліджував питання оптимізації процесу навчання дорослих людей, процес навчання у будь-якій галузі знань і сфері діяльності передбачає п'ять етапів:

- 1) актуалізацію наявного досвіду й знань учасників;
- 2) аналіз досвіду, визначення стійких моделей поведінки, окреслення проблем та завдань;
- 3) опанування нових знань, вивчення теоретичної бази;

- 4) відпрацювання нових навичок, розробка нових планів діяльності;
- 5) використання нових знань, умінь та навичок на практиці [6].

Р. Арнольд не розглядає учителя та учнів з традиційної позиції, а визначає її як активних учасників освітнього процесу, які у процесі взаємодії сприяють набуттю індивідуального досвіду та формуванню необхідних компетентностей для успішного виконання діяльності один одного.

За визначенням І.М. Габи, компонентами освітнього середовища є:

- інформаційний (методичне забезпечення);
- соціальний (суб'єкти освітнього процесу);
- технологічний (діяльність суб'єктів освітнього процесу, форми та методи контролю) компоненти [1].

Інтегральною якістю особистості, яка є необхідною сучасному фахівцю для розвитку у нього конфліктологічної компетентності М.І. Томчук виокремлює професійну мобільність [5].

За визначенням О.А. Китайської, професійна мобільність є необхідною якістю для успішності особистості в сучасному у суспільстві. Професійна мобільність фахівця – це його здатність до інновацій, до швидкої адаптації у професійних ситуаціях, що постійно змінюються; гнучкість настанов особистості, що дозволяє кваліфіковано здійснювати фахову діяльність; здатність адекватно оцінювати результати праці та окреслювати нові перспективи власної діяльності [2].

Особливого значення професійна мобільність набуває в межах сучасного дистанційного освітнього середовища.

Таким чином, ми доходимо висновку, що освітнє середовище має власну структуру та має безпосередній вплив на розвиток конфліктологічної компетентності педагога.

Розвитку конфліктологічної компетентності учителя в умовах освітнього середовища сприяє розвинена професійна мобільність фахівця.

Інновації, які відбуваються в сучасному освітньому середовищі суттєво підвищують результативність, якість та ефективність освітнього процесу.

Література:

1. Габа І. М. Вплив освітнього середовища ВНЗ на професійний розвиток особистості. *Проблеми загальної та педагогічної психології* : збірник наукових праць Інституту психології ім. Г.С. Костюка АПН України / за ред. С. Д. Максименка. К., 2011. Т. XIII. Ч. 6. С. 74–82.

2. Китайська О. А. Професійна мобільність майбутнього вчителя іноземних мов як підґрунтя його конкурентоспроможності. *Науковий часопис НПУ ім. М. П. Драгоманова*. Серія 16 : зб. наукових праць / ред. кол. О. Г. Мороз, Н. В. Гузій (відповідальний редактор) та ін. Вип. 2(12). К. : НПУ, 2004. С. 28–31.

3. Нова українська школа. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/nova-ukrainska-shkola-compressed.pdf> (дата звернення: 05.09.2022).

4. Освіта України в умовах воєнного стану. Інноваційна та проєктна діяльність: Науково-методичний збірник / за заг. ред. С. М. Шкарлета. Київ – Чернівці : «Букрек», 2022. 140 с.

5. Томчук М. І., Томчук С. М. Психологія тривоги, страху та агресії особистості в освітньому процесі : монографія. Вінниця : ТОВ «Віндрук», 2018, 200 с.

6. Arnold R. et al. Educating for a Change. Toronto: Between the Lines Press, 1991. 156 p.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-405-7-83>

ВИКОНАВСЬКІ ВЕРСІЇ ДЖАЗОВОЇ БАЛАДИ «AUTUMN IN NEW YORK» ДЮКА ВЕРНОНА

Небещук Є. А.

*здобувачка 3 курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
за спеціальністю 025 – Музичне мистецтво
кафедри музичного мистецтва та звукорежисури
Міжнародний гуманітарний університет
Науковий керівник: **Каплун Т. М.**
кандидат мистецтвознавства, доцент,
завідувачка кафедри музичного мистецтва та звукорежисури
Міжнародний гуманітарний університет
м. Одеса, Україна*

Дюк Вернон (1903–1969) – відомий американський композитор і піаніст ХХ століття, внесок якого і досі залишається незабутнім в історії музики і мюзиклів.

Справжнє ім'я композитора – Дукельський Володимир Олександрович. У 1921 році з сім'єю переїхав у США, де далі активно розвинув творчу кар'єру і став відомим музикантом. Своє прізвище Дукельський змінив на псевдонім «Вернон Дюк» для формування успішної музичної кар'єри. Музикант став відомим в історії американської культури завдяки своїм численним мюзиклам і пісням, зокрема таким композиціям, як «April in Paris» (1932) і «Autumn in New York» (1934).